

Hlavní název: Národní listy
Datum vydání výtisku: 8.4.1905
Číslo výtisku: 97
Druh dokumentu: číslo periodika
ISSN: 1214-1240
Číslo stránky: [1] - [2]

SYSTEM
•KRAMERIUS•

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerius@nkp.cz

Na »Národní Listy«
ranní a odpolední
předpřání se
v Praze
v administraci
na měsíc 2 K - h
ve filiálkách
na měsíc 2 K 30 h

Poštou:
na měsíc 2 K 20 h
s dvojí zásilkou:
na měsíc 3 K 80 h

NÁRODNÍ LISTY

Odpolední vydání.

Válka.

Anglo-ruská shoda ve střední Asii?

Anglická výprava navrátila se nyní z Afganistánu do Indie, uzavřela smlouvu, jež obsah se ještě tají. Jistě jest, že Anglie při tom jde o starou politiku v Afganistánu na ochranu Indie, jednak aby si zem tu budi podmanila nebo aspoň chránila ji od konfliktu s Ruskem, takže by Afganistan stal se ohradou Indie a překážkou pro postup ruský do centrální Asie. Arcit snahy ty narážejí na odpor Afganistánu i Ruska.

»Tempo« soudí, že anglická vláda bude velice opatrná ve svých konečných snažbách a volbě prostředků se zetrem k Rusku, jež po válce bude ve svých středoasijských územích úsilovněji pěstovat ekonomické zájmy.

Při takových poměrech byla by prý cesta možná, ba přímo žádoucí shoda mezi Ruskem a Anglii jako loni uzavřená shoda mezi Francií a Anglií. Nedávno zdalo se prý něco podobného utopickým a neuvěřitelným, ale nyní možno prý již předvidat takové rozširování anglo-ruských poměrů v střední Asii.

Snad jest blis tento spíše zbožným přání francouzského tisku. Ale zajímavé, že zejména »Novoj« Vremja odmítá oficiální francouzský tisk, jenž stál píše o mítu rusko-japonském a francouzsko-anglicko-ruském sblížení, uvádějíc, že by prosí Francii, ne však Rusku, aspoň ne v Asii a blízký Východ nemá prý pro Rusko zvláštní význam. (?)

»Londýna, 7. dubna. «Times« sděluje z Petrohradu: Dle posledních úřadních zpráv postavení Japonců má formu půlmešice. Oko na něj se na křídle levém, Nogi a Nodzu ve středu a Kiyamura na křídle pravém. Dohromady mají 470.000 mužů. Jest obava, že Lin Če-či bude donucen k ústupu, poněvadž by mohl být jinak obklíčen.

»Z Petrohradu, 7. dubna. Že nebudu gra-nátinci vysláni do Mandžurie, vidno z toho, že generál Gordatovskij z Port Arturu, který

se nesmí již války zúčastnit, jmenovaný byl brigádním velitelem 1. gardové divize.

Události na Rusi.

Pomsta revolucionáře.

»Varšavy, 8. dubna. Včera 7. t. m. o 11. hodin v noci neznámý socialistu zavraždil domovník v Panské ulici dýkou a pak prchal. Domovník před několika měsíci zprávili policii, že v Panské ulici koná se schůze socialistů. Potom přišla policie a všechny účastníky oné schůze zatkla. Ti se nyní pomstili.

Nový sjezd šlechty ruské.

»Moskvy, 8. dubna. (Pův. tlgr. „N. L.“) Nový sjezd zástupců ruské šlechty bude ještě tento měsíc. Všechn gubernských maršálků (predvoditelů) v Rusku jest 49, 40 jest voleno od šlechty, 9 jmenováno od vlády. Na zdejší březnové schůzi bylo 19 volených a 2 jmenovaných maršálkové, 17 prvních se vyslovilo pro známé požadavky opravné proti byrokracie, a pro svolání zemského soudu, ač jinak jsou pro samozdraví, k nim se připojili ještě 4, ostatní se nezúčastnili sjezdu, v dubnu jesté bude znovu sjezd šlechtický k vypracování programu všešlechtického, politického. Hotejší maršálkové tvorí vlastně již většinu, jsou počtem 17 maršálky v zemských guberniích, v nichž jsou zároveň předsedy gubernských zemských sobrání, poněvadž gubernii, v nichž jsou šlechtické a zemské instituce, jest 31 na Rusi.

»Moskvy, 8. dubna. (Původ.) Skupina pracovníků ve veřejnosti činných organizuje národně-pokrokovou organizaci k volbám lidových zástupců do přístupového parlamentu.

»Krakova, 8. dubna. »Czas« sděluje: »Gazeta Varšavské došla zpráva z Petrohradu, že v ruském Polsku v červenci t. r. zavedena bude autonomie zemská, prvním lednem rok příštího pak autonomie městská.

(Ostatní zprávy viz na straně 3.)

FEUILLETON.

Povaha z diamantové oceli.

Humoreska. Napsal Jaroslav Hašek.

Reditel gymnasia na pensi pan Mareček prováděl supplenta realky, paná Zárka, z pokojů do pokojů. V každém položi byly vysoké skříně a v nich sbírky zkamenělin.

Tři čtvrti hodiny potil se pan Zárek potom posluchače, neboť pan Mareček neustával ve svém výkladu o svých sbírkách. Vodil supplenta a skříň ke skříň, otevřel zasklené skříně a vykládal s neobyčejnou horlivostí.

„Sem se podívejte,“ tálal pana Zárka k vysoké skříni, „zde máte Conocephalites Sulzeri, korunáče jineckého. Cela tato skříň obsahuje zkameněliny ze spodního útvaru silurského. Jest účelně rozdělena. Zde dole jest pásmo jinecké.“

„Jinec pod Přibramí,“ ozval se suplent.

„Aho, jižně od Přibrami u říčky Litavky,“ odpověděl pan Mareček, „pěkná krajina.“

„Ovšem, že velmi pěkná, lesy, říčka sumí,“ pravil suplent.

„A setkáváme se v té krajině,“ řekl pan Mareček, „s prvními známymi obyvateli české země, s ráčky, nebo lépe řečeno, s rakovitými tvory rádu trilobitů. Jako zde máte Ellipsocephalus Hoffi, to je komínský ráček, také korýš trojlaločný, toho je v jineckých vrstvách tolík, že zakopnete o kámen, a co je to? Zvednete kámen a v něm Ellipsocephalus Hoffi.“

„Potvrzka,“ odlehl si suplent a utíral pot s čela.

„To byste neřekl,“ pokračoval neunavný pan Mareček, „že tato zkamenělina patří též mezi korýše trojlaločné, vezměte ji do ruky.“

Tak! Ted prohlédněte si ji dobré. Co tomu hikáte? Je to, drahý pane, zakrnělý trilobit.“

„Bastard,“ prohodil suplent.

„Ó nikoli,“ vykládal pan Mareček, „trilobit v prvých potocích vývoje, má pouze dva články. Zde jeden, zde druhý. Je to Agnostus integer, obojam z Jince. Vtipně pojmenování, není-liž obojí. Hlavní lze tříška rozeneat od spodní části těla.“

„Jaký to rozdíl od tohoto na pravo,“ mluvil dále, „toť jest Arionellus ceticephalus, nelečák skrejský, má 19 vroubků na každé straně.“

Ovšem, že nacházíme často polozrubité exempláře, to jest ovšem škoda. K tomuto přišel jsem pouhou náhodou. Vypravil jsem se na výlet do Skrey za účelem zaopatření si nejakej korýš trojlaločných. Jel jsem na Křivoklátu. Skreye jsou blízko Křivoklátu. A v jedné hospodě u Skrey stanul jsem, abych se posilnil, nečo vypil a něco snědl a abych si zašil kalhoty, které se mně roztrhaly za Křivoklátu, poněvadž jsem spadl se skály. Zdál se mne pořád, že nahore na jedné skále vidím ramenonosce. „To bude snad Orthis Romingeri,“ myslím si a lezu na skálu a také jsem se skály spadl a roztrhl si na kolenu kalhoty. Tak jsem se stavěl v té hospodě. Zašil jsem si je v kuchyni a dám si chleba s máslem. Hospoda byla nabita. Najednou počnou se hoši z vesnice hádat mezi sebou. Slova se vyměňovala a za chvíli byla rvačka. Netrvala dlouho a hostinský vyholil největší rvače ven. Je na chvíli klid. Ale za nedlouho začíná okno a do místnosti začíná litat kamení. Jeden kámen udeřil mne do hlavy, já se mimo dír pro kámen sehnul a co to? V kamenu zcela zřetelný otisk, „Arionellus ceticephalus, nelečák skrejský“. Velmi jsem byl povíděn té náhodě! Kolikrát pak jsem jezdil do té hospody, ale nikdy už nerobiželi okna.“

Telefonické zprávy „Nár. Listy.“

Krise v Uhrách.

»Vidně, 8. dubna. Z Pešti sděluji, že pracuje se o novém plánu na rozširování uherské krise. Hledá se podnět k dorozumění. Szell odebral se na svůj statek, kde zůstane, dokud nebudou průpravy skoncovány. Potom však začne nezávazným způsobem sám vyjednávat. Dle toho by se podobalo, jakoby by příštímu mužem byl bývalý ministerský předseda Szell sám.

»Pešti, 8. dubna. V »Magyar Ország« uveřejňuje hr. Apponyi přípis, ve kterém obviňuje ministra vojenství Pitreicha a jeho společníky, že poslední dorozumění smařili. Prohlašuje: »Jest právem ústavním, rádě, nejsme-li s ním srozuměni, odepříti všechny orosťské a kdyby vláda taková, vzdoruje všemu maďarskému parlamentu, setrvá na svém misu, nepovolíme ani rozpočet ani nové rekruty. Nedílém toho jsme připraveni na rozpuštění sněmovny a nové volby.«

Napjetí rakousko-italské.

»Ríma, 8. dubna. »Matino« zabývá se připravou císaře Viléma a krále italského. Praví: »Je s podivem, že císařem německým vymenováno bylo trojspolku, nikoli však králem Viktorem Emanuelem, který pouze mluvil o dvou spojenectech, nikoliv o třech. Ovšem nelze proto pochybovat o věrnosti králově k trojspolku. Ale jeho slova na adresu Rakouska byla by se nazývala v křížkovém odporu k úveru, jenž žádá se ve Vidni a Ríme na opěvění hranic. Nedostatkem takové zmínky o Rakousku je však přece pozoruhodným. Italie zná sice smlouvy psané, nechce se však vázati pro budoucnost.

Telegrafické zprávy.

Krise v Uhrách.

»Pešti, 7. dubna. (C.-B.) Výkonný komitét sdružené oposice komal dnes v 6 hodin večer za předsednictví posl. bar. Bánffy konfe-

„Toto, co zde vidíte, jest krásná zkamenělina,“ pokračoval pan Mareček, spočítejte, prosím, na něm ostny. Paradoxides bohemicus, úzky špičák z Jince, má čtyřicet čtyři ostny. Zde dle vidět z brdského pásma tohoto loptáče Illaenus Salteri.“

„Zde Asaphus nobilis,“ hlásil pan Mareček, ukazují na jinou skálu, „máčečkový rak, je ho poříčně jenom kousek, část, jinak jest až 30 cm. dlouhý.“

„Zde ráček Zippei Placoparia, hvězdovitý ráček. Tato mušlička v roubkách jest Nucula bohemica, znamenitá lastura.“

„Dovolte, prosím,“ vpadal vykládající suplent daří, „účel mé návštěvy...“

„Az potom,“ prerusil posluchače pan Mareček, „zde ráče se podívat, drahý pane, kousek conularia grandissima“, tak zvané plátenky.“

„Zde Sao hirsuta, chlupáček.“

„Rače dovolit, účelem mé návštěvy jest, vyřídit...“ prerusil no pan Zárek.

„Času dost, času dost,“ odsek neunavný geolog. „Zde se podívejte na tento znamenitý exemplář tak zvané kuličky rokycanské, Orthis moesta. Těch kuliček jest hojně. Jmenuji jen hlavní druhy Orthis socialis, Bellerophons nitidus.“

„Používáte vzácného dovolení,“ koktal pan Zárek.

„Času dost, času dost,“ zněla stereotypní odpověď pan Marečka, „zde ráče se prohlédnout tuto skříň se zkamenělinami svrchního útvaru silurského. Na pravo jest Harpes ungula, podkováč od Berouna, na levo raci s umrlčími hlavami, Sphaerexochus mirus...“

„Použil jsem vzácného dovolení,“ pokusil se pferušit výklad pan Zárek.

„Dále vidíte pod Harpes ungula, Cheirurus insignis, raka s fezanou hlavou,“ pokračoval ma-

rací, ve které podal výbor, zvolený k vyšetření událostí z dnu 18. listopadu a 18. prosince m. r., svůj návrh. Konference usnesla se, aby návrh ten podal a odvětvil ve sněmovně poslanecké posl. Karel E. T. V. ř.

Z úřadního listu.

Z Vídni, 8. dubna, (C.-B.) Císař jmenoval vrch. inženýra Pražské akc. strojírny dr. Rustona a spol. Kamila Körnera rádny prof strojníctví na německé technice v Praze.

Osmnácti barona Gausche.

Z Vídni, 8. dubna, (C.-B.) Dle zpráv časopiseckých nastalo ve stavu předsedy ministrstva svob. pána Gausche potud zhoršení, že k večerní stonku horáka na 40 stupňů a několik desetin. Lékári prohlásili však, že není důvod k obavám, ale bude přes až tři neděle třeba, než se bude moci předseda ministrstvem věnovat své činnosti úřadní. Císař: četní členové císařské rodiny vyžádali si zprávy o stavu předsedy ministerstva.

Císař Vilém na cestách.

Z Neapole, 7. dubna, (C.-B.) Císař Vilém odplul na palubu „Hohenzollern“ do Messiny. Když „Hohenzollern“ odplula, zazářily v přístavu kotvíce válečné lodi pohádkovým osvětlením.

Vojenské spiknutí ve Francii

Z Paříže, 7. dubna, (C.-B.) Vyšetřující soudce v záležitosti spiknutí předvolal jako svědky důstojníky, mezi nimi setnáka Motiviera od 17. pluku koloniálního, jež se snažil setnik Tambourini získati pro spiknutí. Praví se, že celá řada důstojníků sou sední posádky pařížské věděla o plánu Tambourina. Policie zahájila pátrání po nedávno založeném bonapartistickém časopisu „Les annales“, který uveřejňuje pobouřující provolání a svým členářům nabídl jako prémii za nejlevnější ceny ručnice. Zakladatele tohoto listu jsou zcela neznámí lidé. V politických kruzích má se povíd, že některými časopisy, že generál Negrier byl nějakým způsobem do záležitosti Tambourina zapleten, za naprostoto nepravděpodobnou. Ručnice nemohly být dosud nalezeny. Policie jen vypátrala, že byly dopraveny z Nanterre do Levallois.

České věci v Čes. Budějovicích.

(Přev. zpr. z Čes. Budějovic.)

Národní rada Českých budějovic konala ve čtvrtek dne 6. t. m. výroční valnou schůzku za velmi četného účastenství. Předseda pan dr. Aug. Zátk a podal stručnou zprávu o stavu české věci v Čes. Budějovicích:

V minulém roce nepodařilo se rozmnožit naše národní jméno novou královou hodnotou. Nesložili jsme ruce v klin, ale naše práce nepřekročila stadium přípravy. Její ovoce objeví se v budoucnosti.

Jak si vedou úřadové věci spravedlivým požadavkům našim, vidno z této dokladu:

jitel sbírky, nedaje se rušit, „má drápkovitý očásek, velká vzácnost, objevuje se též v břidlici pod výpencem.“

„Rače dovolit, veletěný pane,“ řečenoval pan Zárek, „představil jsem se, jakmile jsem vstoupil...“

„Cardiola interrupta, srdečková vroubená, ze svrchního útvaru litinského,“ mluvil pan Mareček.

„Používáte vzácného dovolení,“ pravil rychle pan Zárek, „vstoupil jsem a tu jste ráčil...“

„Dále všimněte si zavinutého hlavonože jménem Nautilus bohemicus,“ řekl pan Mareček.

„A tu jste ráčil,“ pravil pan Zárek, „mne vztíž pod paží a prováděti po svých sbírkách.“

„Capulus, hledete sem, plž topkový z Lichova,“ křížel pan Mareček.

„Účel mé návštěvy,“ řekl supplant, „jest vám snad znám.“

„Všiml jste si této sbírky lasturek?“ tázal se geolog, „Terebratula lingua, malé lasturky z čeledi ramenonožců od Berouna.“

„Milostpani a vaša slečna dcera, pozvaly mne k návštěvě na třetí hodinu odpolednei,“ pravil hlasitě pan Zárek, chopiv se ruky pana Marečka, „pozvaly mne na třetí hodinu odpolednei...“

Pan Mareček zbledl a otázal se: „Co jste ráčil říci?“

„Byl jsem pozván na třetí hodinu k návštěvě,“ odpověděl supplant, „snad ráče se pamatoval, že jsem včera doprovázel milostpana se slečnou z divadla?“

„Už se pamatuji,“ pravil skleslým hlasem pan Mareček, „pani mně poručila, abych vás, jakmile přijde, zavedl do salónu.“

Počátkem února 1902 byly vyloženy seznamy voličů obecního výboru. Námitky proti němu podané dosud nejsou vyřízeny.

Dne 11. února 1901 zvolen byl za město Čes. Budějovice do sněmu ředitel Vollgruber. Tepřve lonškého roku podal zemský výbor zprávu o jeho volbě a navrhl — jak se dalo očekávat — aby volba byla zrušena. Sněm však dosud o platnosti volby ne-rozhodl.

Dne 11. listopadu 1902 podala obec česko-budějovická správní soudi stížnost na rozobratní zemského výboru, kterým zrušena nemrvná velkovýroba českých měšťanů a měšťan. Dnes, po 17. měsících, stížnost ještě vyřízena není.

Dne 1. října 1903 základ české rodové v Rožnově za zřízení české školy. Spisy leží u zemské školské rady.

Dne 9. ledna usnesla se místní školská rada, aby pro české měšťanské školy byla zřízena nová budova.

Po dnešní rozhodnutí, má-li se stavba provést a v jakých rozměrech.

Dne 18. června 1904 konaly se po druhé volby v Dubičném. Češi vyzíteli ve dvou sborech, Němci podali námitky, o kterých c. k. místodržitelství dosud nerozhodovalo.

Plodem stejně něžné péče jest udržování německé držby při úřadech, zejména udržování nadvlády něčím neodvodené na dráze a při pošte.

Pokud se týče obecního hospodářství, neměla naše stížnost za rozpočet roku 1904 příznivé výsledek. Zemský výbor sice prohlásil, že při udělování dotací a subvencí spolkům a školám nápadným způsobem děje se ujmá Čechům, s řešením k jich počtu a sile poplatní, a že zejména vydržování pouze německých opatření nákladem ročně 27.000 K ještě nezajišťuje všechny české věštění ohvěstiva — ničemně stížnost ze měst, poněvadž zákon zůstává obci, by podporu povolovala dle volného uvážení.

Letos v únoru Český politický spolek poplatníků české seznámil se zajímavými položkami obecního rozpočtu na běžící rok. Plakáty, obsahující několik pravidly čísel, působily na radníci jako prozrazení zločinu. Snesly se boufe na hlavu úřadu, který plakát nezapověděl. Nový ministr vnitra pospíšil si telegraficky uklidnit panu purkmistra. Bezpochyby měl na mysli ustanovení § 489. trestního zákona, dle kterého rodina sice může trojí věci nečestné, ale výjimečně mluvit a psat i o tom nesmí. První výstup nového ministra jest pro nás velice zajímavý a také česká delegace od rádu české měla by venuvati něčímu pozornost. Ze pak úrad již nepovolil nový plakát, obsahující pobouřující pravdy, nemohlo zasvěcenec překvapiti.

Do rozpočtu letošního pojed obecní výbor sumu 200.000 K na výlohy nepředvídavou a blíže neurčenou. Jsem zvědav, zdali zemský výbor schválil také takovéto položky.

4% dávka z nájemného byla obci na 10 let znovu povolená a vybírá se již od 1. listopadu 1904. Nastaly však důležité změny, že dávka odvádějí jak v jiných městech vlastníci domů a že nájemné, nepřevyšují 150 K, od dávky jest csovozeno.

Z oboru naší práce kulturní budí připomenuo, že čílský kruh přátele „Jihočeské Vesny“ pořádal sbírky, které vynesly 9000 K. Hvězdná část tohoto výnosu jest výtěžek sbírky, konaných za příčinou piednášek o zápasu o České Budějovice v přemnožných městech českých.

„Tedy máme už půl páté,“ pravil za chvíli, ještě skleslejším hlasem, dívaje se na hodiny, „to už paní odesla s dcerou na procházku...“

* * *

Když už večer paní Marečková vrátila se s dcerou Otylkou z procházky, uvítal je pan Mareček slovy: „Byl zde pan Zárek.“

„Ten stojí pěkně v slovu,“ odpověděla Otylka, „matince říkal, že má ocelový charakter.“

„Pan Zárek dostál slovu,“ zakotkal pan Mareček, „přišel právě ve tři hodiny, jak byl pován.“

„Ale já ho chytí pod paži,“ pokračoval ve své zpovědi, „a prováděl jsem ho do půl páté po svých sbírkách zkamenělin.“

„A co říkal?“ tázala se plachtivým hlasem slečna Otylka.

„Říkal, že přijde zítra ve tři hodiny,“ odpověděl pan Mareček.

„Toto chudáka už jistě neuvidíme,“ odvětili souhlasně obě dámý, „ten se zde jistě někdy už neukáže.“

* * *

Druhého dne pan Zárek přišel...

„Nu, jak se ti líbí?“ tázala se po jeho odchodu svého chotě paní Marečková.

„Má skutečně ocelovou povahu,“ odvětil geolog, „myslím, že vyučuje přírodopisu, a jako příbuzné odvětliv...“

„Ó nikoliv,“ smála se Otylka, „vyučuje francouz.“

„Pak,“ řekl vážně pan Mareček, „jeho povaha jest z diamantové oceli...“

V oboru hospodářském zmítni se jest o účetních závěrkách českého akciového pivovaru, smaltovny a záložny, vykazujících značné zisky. České pivovary zdárně soutěž se záložnou v podporovaní podniků národních a kulturních. — Myšlenka zřízení »Hospodářské rady« jako odboru Národní rady blíží se uskutečnění. Výkonný výbor schválil jednací řád. »Hospodářská rada« má být předsednictvem mezi Národní radou a organizacemi živnostníků a dělníků národnosti české. Bude se skládati z tří kurií: národně-hospodářské, živnostenské a dělnické. Zástupce knifí budou jmenovati příslušné organizace.

Dležitý obor působnosti dosud ponechan jest výlučně našim dámám. Je to činnost lidumilská, která se uplatňuje pořádáním vánocní nadílky a poškolováním polávek chudé mládeži školní. Cílem více potešení obyvatelstva a méně příhodná nám zámožných rodin, tím důklivěji hříší se povinnost naše podporovat slabé. Cokoli v tomto směru učiníme, bude mít význam rýze národní.

Hledíme-li do blízké budoucnosti, seznáme, že po několikaletém klidu zbrani nastane nám veselá vojna. V lednu roku 1907 končí se mandát české rady, v říjnu téhož roku mandát s německou. Přípravy k volbám obecním tak daleko dospěly, že dojde na ně nejpozději v příštím roce. Výsledek těchto voleb v III. sboru závisí na rozrozhodnutí správního soudu o plnomoci nařízení zemského měšťanů. Mandát s německou nám Němci bohdá již přenechají. Volební řád sněmovní neposkytuje možnost pleť a podvodu, kterými by mandát ten mohl být zachován. A pokud volíme, na Němcích hospodářsky závislých, již neroste.

Když byl dr. Zátká věnován ještě vřelou vzpořímkou v minulém roce zemským vlastencům a pravomocičkem v Č. Budějovicích, zejména P. M. Šramkovi, red. M. Vachkovi, fed. Fr. Benďovi a notáři Gregorovi, promluvil místodržedo Národní rady p. dr. Fr. Hromadu o několika zajímavých zjevech z hospodářského a národního života Čechů českobudějovických. Pak vykonána volba předsednictví Národní rady a zvolení opětne pp. dr. A. Zátká za předsedu a dr. Fr. Hromadu za místopředsedu.

Denní zprávy.

— Národní kolek výhradně na zadní stranu! Již jednou upozornili jsme na to, že adresát dopisu, pohlednice, dopisnice musí platit pokutu za takových dopisních zásilek, na jichž lici, výslovně pro adresu určené, nalepen jest národní kolek.

Rovněž tak stíženy pokutou dopisy atd. s německou »nationalmarkou«, nalepenou na straně adresní. Děje se tak ve smyslu a podle poštovní sazby min. obchodu a sice podle zvláštních ustanovení pro různé druhy dopisních zásilek, na jichž adresu (přední) stranu nesmí kromě známky poštovní a na nejvýznamnější zprávou s tiskem adresu nic jiného připojeno aneb nalepeno být. Jinak považují se takovéto dopisy, resp. kor. listky za nedostatečně frankované a musí se platit obvyklé pokutové »porto«. Dlužno tedy lepit národní kolek výhradně na rub, na druhou zadní stranu dopisu a dopisnice. Stále se oznamuje již případ, že se tohoto ustanovení nešetří; tak adresát ukládá se pokuta, cenu národního kolku několikrát převyšující a tím se jeho užívání nerozumně ohrožuje!

— Obecní volby v Moravské Ostravě do III. sboru dnes večer skončily volbou doplhovací, k níž vyzývá volební výbor spojené opposice všechny volit české, kteří svou povinnost nevykonali. Závody vilkovicke, kteréž prohlásily, že nedovolí svým úřadníkům činit nátlaku na česká a všechna na voliče stranu v tábore oposičním zastoupených a svou případě výčnělou opakovat, snad držely svou případě, že nedají dovolení k ohrožování svých dělníků Prusáků a zprustělými Poláky svých závodů, ale také nezakázaly německo-nacionálním agentům stváti dělnictvo k blasování pro kandidátní listinu německo-nacionální. Inženýři, úřadníci i dozorce ženou české i soc.-dem. dělnictvo k volbě, která koná se pod jejich dozorem. Poněvadž většina těchto dělníků neumí číst německy, ustanoven člověk, který před komisi čte jména německo-nacionálních kandidátů sám za komandované dělnictvo. Za takových okolností může oposiční stranu v příznivý výsledek, jinak nevyhnutelný, kdyby se byly závody zachovaly české, poklesly. To cíti radniční klika a vraci se její bývalá držost, násili dostoupilo zase vrcholu a výkonná jeho moc, t. j. policie, počala ve volební místnosti řádit neslyšchaným způsobem. V pátek odpoledne skopal policejní Teige ve volební místnosti českého voliče tak, že napadený nebožák upadl v bezvědomí a teprve za půl hodiny byl vzkříšen. Zločinec musil ovšem na české zakročení volební místnost opustit a učiněno na něj trestní oznámení, ale faktum samo jest svědectvím zoufalých peských poměrů, v nichž úplí česká věština mor.-ostravská pod strašným nátlakem závodů, jichž zločiny volají k nebesům, ale nedovolají se...